

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 84

OLOI, 1 DE FEBRER DEL 1936

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

Camí de la victòria

Amb un justificat neguit, curull però de seguretat en el triomf, el poble anhela arribar a la transcendental data del dia 16 dels que som. Aquesta cívica jornada determinarà un nou rumb i un nou horitzó a la República; li marcarà un camí la direcció del qual serà molt distint segons sigui el resultat de la consulta popular que tots esperem impacients i sobretot pels qui sofreixen les inhumanes condemnes que els ha imposat la reacció. Vers un camí, on els procediments i maneres de governar, més que tèrbols, seran indignes dels actuals temps, serà conduït l'Estat, si es realitzés l'improbable cas de guanyar les dretes; vers una via d'amples llibertats humanes encaminades a la reconquesta dels drets i reivindicacions socials, en tots els diversos aspectes de l'activitat del poble sí, com és de suposar, el govern deixa manifestar lliurement la sobirana voluntat popular, avui decididament tombada cap a l'esquerra.

Dues forces, dos fronts es disputaran la victòria el proper dia 16.

Per una banda hi tindrem el front impopular, reaccionari, cavernícola; el front que posà els republicans del 14 d'abril fora de la Llei; el front format pels victimaris i botxins del 6 d'octubre; el front integrat per aquells històrics corsos que durant tants de segles han xupat la sang del poble; el front compost d'aquells elements del famós i repugnant **bienni negre**, els quals pastaren la seva immoral obra de govern amb el llot infecte de l'Straperlisme i amb la generosa sang dels màrtirs de la redemptora revolució del sis d'octubre. El front que encara continua tenint set de més sang humana i treballa per tal d'obtenir la màxima llibertat per a portar a terme les seves venjances, ambicions i afanys de negoci il·limitats.

El front que té prou cinisme per a considerar-se com a enviat del Senyor; el front que no té cap programa, llevat la seva intensa febre de portar més republicans a les presons i imposar el seu absolutisme, impropis dels qui es diuen cristians; el front que predica arreu del país, que no hi ha altra cosa que Déu i Espanya, que volen dir Déu i nosaltres, o millor dit, *nosaltres*, puix que si estimessin i respectessin, com seria llur deure religiós, Déu, no posarien el seu nom en va tantes vegades a la llur boca, ni cometrien l'heretgia de temptar-lo en contra dels qui han d'ésser els seus preferits, com són els humils i bondadosos treballadors del poble.

No s'hi amoïnïn, però; ni invocant un Déu a qui escarneixen i fan servir per a les coses més vergonyants, ni fent hipòcrites pregàries enganyaran ningú, puix que ja ho digué Jesús, segons ens conta el Dever, els malvats (les dretes) correran tot el món per a pescar un vot i no el trobaran!

A l'altra banda, en massa imponent hi haurà el vertader front de combat; el front popular, integrat per autèntics republicans; el front format per elements d'arrelades conviccions i d'ideals forjats a l'enclusa del sacrifici, de la constant lluita i del martiri; el front que després d'una llarga, tenaç i dolorosa lluita amb la monarquia i després de perdre alguns dels seus fills més estimats, Galan i Garcia Hernandez, proclamava la República que tantes i tan belles esperances feia concebir al poble! Aquest és el front que obtindrà la victòria, perquè és el front format per tot un poble, cansat de sofrir les vexacions del capitalisme i cansat de planyer-se del captiveri i exili dels seus fills predilectes i aquest poble indubtablement sabrà vèncer tots els paranys, totes les amenaces, tota la por que li està predicant la negra reacció i sabrà esclafar, com un nou cavaller S. Jordi, aquest repugnant drac de les seves llibertats. X.

Joan de Garganta al Casal Català

Organitzada pels nostres amics del Casal Català, va tenir lloc ahir vespre la conferència que sobre el tema «Davant les eleccions» havia estat anunciada, a càrrec de l'ex-alcalde i ex-secretari de la Diputació Provisional de Catalunya, senyor Joan de Garganta.

Un altre acte de la coalició d'esquerreres que constituí un èxit formidable i augura la gran victòria del Front Popular català que ha de restablir l'Autonomia de Catalunya, la Constitució de la República i ha de portar amb l'Amnistia, la pacificació dels esperits que les dretes han lamentablement pertorbat. Davant nombrosa concurrència que emplenava totalment els salons d'actes i cafè, va fer la presentació el President del Casal senyor Francesc Vidal, excusant-se de parlar del conferenciant per ésser a bastament conegut de tots i anunciant que amb aquest acte el Casal s'incorporava a la lluita del 16 de Febrer per assolir la victòria que tots els catalanistes, republicans i obrers obtindrem sense cap dubte.

En aixecar-se el senyor Garganta fou rebut amb una xardorosa ovació.

Comença a parlar de les característiques de la lluita, comparant els combats i els seus abjectius. D'un cantó el front popular d'avenç social i polític i d'altre cantó la reacció amb totes les seves conseqüències.

Fa un estudi dels dos biennis: el de l'austeritat i moralitat de Manuel Azaña i el de l'eufòria radical que culmina en els afers Taïà, straperlo i a Catalunya es concreta en el conegut Pic i Pon.

Recorda que Cambó es va manifestar obertament contrari a tota idea d'Amnistia, a les Corts de la República el mes de novembre de 1934 en plena reacció dretana i que el nostre compatriota Ayats, va dimitir el càrrec de govern que ostentava, per no poder satisfer l'apetit de venjança, en concedir el President de la República l'indult de pena de morts a diversos encartats polítics del 6 d'octubre.

Després de parlar del programa del front esquerrà, que ha permès que sigui acceptat pels partits obreristes, fa una apel·lació a tots els esperits liberals per a fer triomfar el 16 de febrer els ideals del programa esquerrà.

El senyor Garganta, en acabar la seva peroració, fou xardorosament aplaudit.